

Twierdzenie 4.3. Przestrzenie euklidesowe skończone wymiarowe E i E' są izomorficznie ortogonalne wtedy i tylko wtedy, gdy $\dim E = \dim E'$.

Dowód. \Rightarrow Wynika z twierdzenia 2.4.

\Leftarrow Niech $\dim E = \dim E' = n$. Wtedy istnieją bazy ortonormalne $\{\underline{i}_1, \underline{i}_2, \dots, \underline{i}_n\}$ przestrzeni E i $\{\underline{i}'_1, \underline{i}'_2, \dots, \underline{i}'_n\}$ przestrzeni E' . Wprowadzimy odwzorowanie $f : E \rightarrow E'$ spełniające warunki: $f(\underline{i}_1) = \underline{i}'_1, f(\underline{i}_2) = \underline{i}'_2, \dots, f(\underline{i}_n) = \underline{i}'_n$. Z twierdzenia 2.3 wynika, że istnieje dokładnie jedno odwzorowanie liniowe spełniające powyższe warunki. Odwzorowanie to jest wzajemnie jednoznaczne, a więc jest izomorfizmem.

Sprawdźmy czy odwzorowanie f jest ortogonalne. Wystarczy to zrobić na wektorach bazy, więc

$$f(\underline{i}_i) \circ f(\underline{i}_j) = \underline{i}_i \circ \underline{i}_j = \delta_{ij} = \underline{i}_i \circ \underline{i}_j \quad \text{dla } i, j = 1, \dots, n$$

Zatem odwzorowanie f jest izomorfizmem ortogonalnym.

Wniosek 4.1. Każda n -wymiarowa przestrzeń euklidesowa E^n jest izomorficzna ortogonalnie z n -wymiarową przestrzenią kartezjańską R^n .

4.2. Związki między formami liniowymi a wektorami w przestrzeniach euklidesowych

Twierdzenie 4.4. Niech E^n będzie n -wymiarową przestrzenią euklidesową. Forma $l : E^n \rightarrow R$ jest liniowa wtedy i tylko wtedy, gdy istnieje dokładnie jeden wektor $\underline{l} \in E^n$ taki, że

$$\bigwedge_{\underline{a} \in E^n} l(\underline{a}) = \underline{l} \circ \underline{a}$$

gdzie \circ jest iloczynem skalarnym w przestrzeni E^n .

Dowód. \Rightarrow Niech forma $l : E^n \rightarrow R$ będzie liniowa.

I s t n i e n i e . Weźmy dowolną bazę $\{\underline{e}_i\}$ przestrzeni E^n i przyjmijmy

$$\underline{l} := l(\underline{e}_i) \underline{e}^i$$

Wtedy z własności iloczynu skalarnego i liniowości formy l , dla dowolnego wektora $\underline{a} \in E^n$ otrzymamy

$$\underline{l} \circ \underline{a} = (l(\underline{e}_1)\underline{e}_1^1) \circ \underline{a} = l(\underline{e}_1)(\underline{e}_1^1 \circ \underline{a}) = l(\underline{e}_1)a^1 = l(a^1\underline{e}_1) = l(\underline{a})$$

a więc

$$\underline{l} \circ \underline{a} = l(\underline{a}) \quad \text{dla} \quad \underline{a} \in E^n$$

J e d n o z n a c z n o ś ć . Przypuśćmy, że istnieją wektory \underline{l} i $\underline{l}' \in E^n$ takie, że

$$l(\underline{a}) = \underline{l} \circ \underline{a} \quad \text{i} \quad l(\underline{a}) = \underline{l}' \circ \underline{a} \quad \text{dla} \quad \underline{a} \in E^n.$$

Wtedy

$$\underline{l} \circ \underline{a} = \underline{l}' \circ \underline{a} \quad \text{dla} \quad \underline{a} \in E^n$$

a stąd

$$(\underline{l} - \underline{l}') \circ \underline{a} = 0 \quad \text{dla} \quad \underline{a} \in E^n$$

Przyjmując za $\underline{a} = \underline{l} - \underline{l}'$ otrzymujemy $(\underline{l} - \underline{l}') \circ (\underline{l} - \underline{l}') = 0$, a stąd $\underline{l} - \underline{l}' = 0$, zatem $\underline{l} = \underline{l}'$. Wykazaliśmy więc istnienie i jednoznaczność wektora wyznaczającego odwzorowanie liniowe.

\Leftarrow Niech będzie dany wektor $\underline{l} \in E^n$. Wprowadzimy formę $l : E^n \rightarrow R$ określoną następująco:

$$\bigwedge_{\underline{a} \in E^n} l(\underline{a}) := \underline{l} \circ \underline{a}$$

Z własności iloczynu skalarnego, dla dowolnych wektorów $\underline{a}, \underline{b} \in E^n$ i dowolnej liczby $\alpha \in R$ otrzymamy

- 1) $l(\underline{a} + \underline{b}) = \underline{l} \circ (\underline{a} + \underline{b}) = \underline{b} \circ \underline{a} + \underline{l} \circ \underline{b} = l(\underline{a}) + l(\underline{b})$
- 2) $l(\alpha \underline{a}) = \underline{l} \circ (\alpha \underline{a}) = \alpha(\underline{l} \circ \underline{a}) = \alpha l(\underline{a})$

Zatem forma l jest liniowa.

Z powyższego twierdzenia wynika, że formę liniową l określoną na przestrzeni euklidesowej można utożsemiać z wektorem $\underline{l} := l(\underline{e}_1)\underline{e}_1^1$ tej przestrzeni.

P r z y k ł a d 4.3. Niech $\{\underline{e}_i\}$ będzie bazą przestrzeni euklidesowej trójwymiarowej E^3 , a $l : E^3 \rightarrow R$ formą liniową określoną następująco:

$$\bigwedge_{a \in E^n} l(a) = l(a^1 e_1 + a^2 e_2 + a^3 e_3) := a^1 - 2a^2 - a^3$$

Znajdziemy wektor $\underline{l} \in E^3$ wyznaczający formę liniową l .

Z twierdzenia 4.2 wynika, że wektor \underline{l} ma postać

$$\underline{l} = l(e_1)e^1 = l(e_1)e^1 + l(e_2)e^2 + l(e_3)e^3$$

gdzie $\{e^i\}$ jest kobazą przestrzeni E^3 względem bazy $\{e_i\}$.
Z określenia formy liniowej mamy

$$l(e_1) = 1, \quad l(e_2) = -2, \quad l(e_3) = -1$$

Zatem

$$\underline{l} = e^1 - 2e^2 - e^3$$

Twierdzenie 4.5. Niech $\{e_i\}$ będzie bazą n -wymiarowej przestrzeni euklidesowej E^n . Odwzorowanie $f : E^n \rightarrow E^n$ jest izomorfizmem ortogonalnym wtedy i tylko wtedy, gdy reprezentacja $[f^k_i]$ odwzorowania f w bazie $\{e_i\}$ spełnia warunek

$$[f^k_i]^T [g_{kl}] [f^l_j] = [g_{ij}]$$

gdzie $[g_{ij}]$ jest reprezentacją iloczynu skalarnego \circ w kobazie $\{e^i\}$ względem bazy $\{e_i\}$.

Dowód. Z określenia reprezentacji odwzorowania f w bazie $\{e_i\}$ wynika, że

$$f(e_i) = f^k_i e_k \quad \text{dla } i = 1, \dots, n$$

Odwzorowanie f jest ortogonalne wtedy i tylko wtedy, gdy

$$f(e_i) \circ f(e_j) = e_i \circ e_j \quad \text{dla } i, j = 1, \dots, n$$

Stąd dla $i, j = 1, \dots, n$ kolejno otrzymamy:

$$(f^k_i e_k)(f^l_j e_l) = e_i \circ e_j$$

$$f^k_i f^l_j (e_k \circ e_l) = e_i \circ e_j$$

$$f^k_i f^l_j g_{kl} = g_{ij}$$

Zatem mamy

$$[f_i^k]^T [g_k] [f_j^l] = [g_{ij}]$$

Wniosek 4.2. Niech $\{i_i\}$ będzie bazą ortonormalną n -wymiarowej przestrzeni euklidesowej E^n . Odwzorowanie $f : E^n \rightarrow E^n$ jest izomorfizmem ortogonalnym wtedy i tylko wtedy, gdy jego reprezentacja $[f_i^k]$ jest macierzą ortogonalną, tzn. spełnia warunek

$$[f_i^k]^T [f_j^k] = [\delta_{ij}]$$

Dowód wynika z twierdzenia 4.5 i faktu, że macierz $[g_{ij}]$ jest macierzą jednostkową.

4.3. Zadania

Zadanie 4.1. Niech w przestrzeni liniowej wielomianów $R_3[x]$ stopnia co najwyżej trzeciego nad ciałem liczb rzeczywistych iloczyn skalarny będzie określony wzorem

$$\bigwedge_{u,v \in R_3[x]} u \circ v := \int_{-1}^1 u(x)v(x)dx$$

Zbadać, czy odwzorowania $f : R_3[x] \rightarrow R_3[x]$ określone następująco:

- a) $\bigwedge_{u \in R_3[x]} f(u)(x) := u(-x)$
b) $\bigwedge_{u \in R_3[x]} f(u)(x) := x^3 u\left(\frac{1}{x}\right)$

są odwzorowaniami ortogonalnymi.

Zadanie 4.2. Niech w przestrzeni liniowej wielomianów $R_3[x]$ będzie określony iloczyn skalarny wzorem:

$$\begin{aligned} \bigwedge_{\alpha, \beta \in R_3[x]} \alpha \circ \beta &= (\alpha_0 + \alpha_1 x + \alpha_2 x^2 + \alpha_3 x^3) \circ (\beta_0 + \beta_1 x + \beta_2 x^2 + \beta_3 x^3) := \\ &:= \alpha_0 \beta_0 + \alpha_1 \beta_1 + \alpha_2 \beta_2 + \alpha_3 \beta_3 \end{aligned}$$